

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník XI., číslo 3., září 2018

„U JANA“ ZAHÁJENO!

O tom, k jak velkým změnám v naší organizaci zanedlouho dojde, se v souvislosti s transformací hovoří již několik let. Ale právě v tomto období nabraly události rychlý spád. To, co bylo až dosud jen v plánech projektantů, začalo konečně získávat konkrétní podobu. V pátek 24. srpna 2018 se uskutečnila na ostravské radnici tisková konference, věnovaná transformačním změnám ve Čtyřlístku. Zúčastnili se jí novináři z regionálních redakcí nejvýznamnějších českých médií a konference byla zaměřena především na zahájení první etapy projektu „Transformace Domova Barevný svět a Domova na Liščině“ zahrnující výstavbu pěti nových domů pro šedesát klientů obou domovů. Na otázky novinářů odpovídali náměstek primátora města Ostravy, Mgr. Michal Mariánek a ředitel naší organizace, PhDr. Svatopluk Aniol. Ten nejdůležitější okamžik však nastal o pár dnů později, v pátek 14. září, kdy byl položen symbolický základní kámen ke stavbě první novostavby domova pro osoby se zdravotním postižením v lokalitě U Jana v Ostravě-Petřkovcích.

Vzácný host události, biskup diecéze Ostravsko-Opavské, Mons. František Václav Lobkowicz, poželhal této první stavbě transformačního projektu Čtyřlístku, která zde začala vyrůstat. V dosavadní historii naší organizace šlo o zcela výjimečný okamžik, neboť právě jím se začala psát nová etapa péče o naše klienty. Této slavnostní události byli přítomni také náměstek primátora města Ostravy, Ing. Zbyněk Pražák, Ph.D., starosta městského obvodu Ostrava-Petřkovice Ivo Mikulica, jednatel společnosti Stamont – Pozemní stavitelství s. r. o., jež bude realizovat tuto stavbu - Mgr. Jaromír Janečka, jednatel společnosti Caritas s. r. o. Bc. Martin Pražák, DiS., a další hosté, kteří se významně podíleli na přípravě stavby. Ta je součástí první etapy realizace transformace v naší organizaci, jejíž projekty jsou finančně podpořeny z evropských fondů a statutárním městem Ostrava.

Biskup diecéze Ostravsko-Opavské, Mons. František Lobkowicz spolu s náměstkem primátora města Ostravy Zbyňkem Pražákem, jednatelem Stamontu – Pozemního stavitelství Jaromírem Janečkou, starostou Petřkovic Ivem Mikulicou a ředitelem ostravského Čtyřlístku, PhDr. Svatoplukem Aniolem, slavnostně poklepali na symbolický základní kámen novostavby, jež zde vyroste už za rok. Mons. František Václav Lobkowicz vyjádřil při této příležitosti naději, že lidé, kteří najdou v budoucí novostavbě svůj domov, budou v něm opravdu šťastní a spokojení. Vyzvedl rovněž význam toho, jak je důležité, aby se nejen církevní, ale i státní instituce dokázaly dobře starat o ty nejslabší, kteří se bez naší pomoci neobejdou. Prvními obyvateli domova „U Jana“ (název této lokality je odvozen od nedaleké sochy zasvěcené sv. Janovi) bude dvanáct klientek a klientů, kteří dosud žijí v Domově na Liščině v Ostravě-Hrušově. Někteří z nich se také přišli podívat na místo, kde jejich nový domov bude zanedlouho stát a na slavnostní zahájení této stavby.

Transformační změny se týkají nejen lepšího životního komfortu našich klientů, ale především možnosti žít normálním způsobem v běžném prostředí, rozhodovat sám o sobě podle svých schopností. Další nové domky pro naše klienty budou postaveny v městských obvodech Nová Bělá, v Ostravě-Jihu a ve Slezské Ostravě. Vítězi veřejné zakázky na realizaci první etapy projektu jsou ostravské společnosti Stamont – Pozemní stavitelství s. r. o. a Morys, s. r. o. Pětice nových domků by měla být dokončena v roce 2019, kdy budou novostavby vybaveny novým nábytkem na míru a připraveny na příchod klientů.

Celková dotace na všech pět staveb z rozpočtu IROP činí 84,7 milionu korun a dalšími 16 miliony přispěje ze svého rozpočtu náš zřizovatel - statutární město Ostrava. V následující etapě projektu bude vybudováno ještě dalších osm nových domů pro 99 klientů Domova Barevný svět, Domova na Liščině a Domova Jandova. Po dokončení obou etap transformačního projektu se přestěhuje do nových podmínek celkem 159 klientů naší organizace z nynějších více než 270. Náklady pro obě

etapy projektu jsou odhadovány na 270 milionů korun, z toho bude činit příspěvek z fondů Evropské unie více než 230 milionů korun.

Samozřejmě, že všechny stavby se těší i velkému zájmu těch, kterým jsou určeny především. Naši klienti z Domova Barevný svět a Domova na Liščině pořádají

spolu se svými doprovody malé výpravy do míst, kde jejich příští domovy začínají vyrůstat. Postupně si „osahávají“ dopravní dostupnost, okolí vyrůstajících domů a zvykají si i na představu, jaké to bude, až se sem definitivně přestěhují. Však už brzy začnou nejen jejich představy, ale i domy dostávat mnohem konkrétnější podobu...

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**
Foto: autorka a **LUKÁŠ KELLNER**

Události

LÉTO NA VODĚ

Horké letní dny vždy lákají k tomu, aby je člověk trávil hlavně u vody. A tak jsme se 6. srpna hned ráno vypravily se skupinkou pěti klientek z domácnosti 1B Domova Barevný svět v doprovodu svých „tet“ na ostravskou „Čapkárnu“ – letní koupaliště Sarezy v centru města.

Hned po příchodu jsme se rozložily kolem relaxačního bazénu, v němž nás zaujala perličková lávka. Posezení v bublinkách se nám hodně líbilo a postupem času všechna naše děvčata odhodila prvotní strach z vody a návštěvu bazénu si opravdu užívala. Koupání jsme si zpříjemnily dobrým obědem, kávou i výtečnou zmrzlinou přímo na koupališti. Zpátky domů jsme se vracely až večer a slíbily si, že si tenhle krásně prožitý den u vody brzy zopakujeme.

Text: **ANNA STAVINHOVÁ**
Domov Barevný svět

Letní radovánky v bazénu ostravské Sarezy...

Foto: **ANNA STAVINHOVÁ**

Ve dnech od 26. června do 11. července letošního roku zavítaly do Ostravy kontrolorky z Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – odboru kontroly evropských programů. Kontrolorky zajímaly stav plnění projektu v rámci Operačního programu Zaměstnanost nazvaného „Podpora služeb sociální prevence 2“, do něhož jsme se v loňském roce zapojili. Rozhodující část kontrolní návštěvy se sice odehrála na Krajském úřadu Moravskoslezského kraje, jeden den však absolvovaly ministerské kontrolorky právě v naší organizaci.

Projekt financovaný Evropskou unií je zaměřen na podporu terénních a ambulantních služeb a týká se našeho Centra pracovní činnosti a Podpory samostatného bydlení. Aby tyto služby mohly bezproblémově fungovat, jsou kromě příspěvku od našeho zřizovatele – statutárního města Ostravy – podporovány i dotací z projektu Podpora služeb sociální prevence 2. Hlavním účelem dotace je podpora vybraných druhů sociálních služeb s důrazem na proces začleňování uživatelů sociálních služeb do společenského prostředí, snižování jejich sociálního vyloučení a zvýšení uplatnitelnosti těchto lidí na trhu práce.

Kontrola z ministerstva práce a sociálních věcí se u nás zaměřila především na věcnou a finanční stránku čerpání dotace z projektu v období od 1. ledna loňského roku do 26. června roku letošního. Ve své závěrečné zprávě mohly kontrolorky konstatovat, že „všechny vykázané klíčové aktivity probíhaly v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Příjemce má nastavený systém sledování plnění indikátorů a systém finanční kontroly poskytovatelů sociálních služeb. Pravidla pro dodržování publicity OPZ byla dodržena. Veškerá dokumentace byla přehledně archivovaná, snadno dohledatelná. Během kontroly na místě nebylo identifikováno žádné zjištění ani stanoveno nápravné opatření.“ Tento výsledek svědčí o výborné práci našich kolegů, jak z uvedených služeb, tak ze správy organizace. Gratulujeme!

(rw)

TROPICKÁ HAVAJ NA ZAHRADĚ

Letošní horké léto přímo vybízelo k nějaké exotické oslavě plné tance, tropického ovoce a pochutin z něj. A tak se pracovnice třetího patra Domova Barevný svět rozhodly uspořádat pro obyvatele domova doslova tropickou „Hawaii party“. I když byla tato událost původně plánovaná na červenec, uskutečnila se až 9. srpna, což se nakonec ukázalo jako velmi vhodná volba. Ten den totiž bylo doslova tropické počasí.

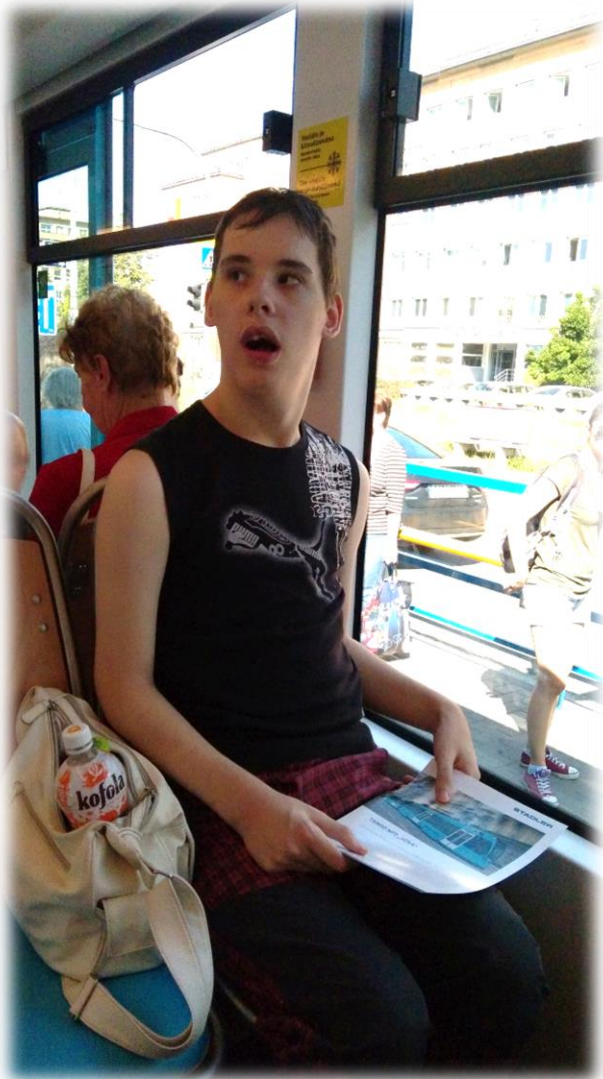
stylového oblečení, které k Hawaii party bezesporu patří.

Z reproduktorů se linula rytmická hudba, která všechny strhla k tanci. Přilákala dokonce i naše sousedy, kamarády z Domova Hladnovská, které jsme také pohostili. Kdo byl divokým tancem znaven, mohl si odpočinout ve stínu stromů na zahradě na lavičce nebo jen tak na piknikové dece. I když jsme nebyli přímo pod palmami, podle reakcí všech, kteří se naší Hawaii party zúčastnili, bylo vidět, že se opravdu vydařila a v tomto tropickém odpoledni to byla pro všechny velká zábava. Tak zase někdy příště ALOHA!

Text: **MICHAELA ŠARMANOVÁ**
a kolektiv 3. patra Domova Barevný svět
Foto: **KATEŘINA CHOMOVÁ**

Během celého odpoledne si mohli klienti zasoutěžit v lovení rybiček, házení míče do sítě anebo si vyzdobit svůj kelímkem na pití havajskými motivy. Odměnou za splnění úkoly jim pak byla návštěva „místního baru“, který se usídlil v našem novém zahradním altánu. K ochutnání se nabízelo různé tropické ovoce a podávaly se drinky (nealko) všemožných příchutí. Nechybělo ani mojito s ledem a zdobnou havajskou slámkou. Všichni si také mohli ugrilovat, co si přinesli a na co měli právě chuť. Pracovnice třetího patra vskutku nepodcenily přípravu a daly si velkou práci jak s výzdobou zahrady a altánu, tak s výrobou

Tramvají „nOVA“

Tolik jsme se s Tondou načekali, až tramvaj vyjede a bude vozit cestující. Až 13. srpna však nastal ten den. Sluníčko nás po celou cestu doprovázelo hned zrána a my se vydali na cestu. Nejprve známým trolejbusem a pak méně známým autobusem jsme dorazili na Hranečnick, abychom zjistili, kdy ta „nová“ tramvaj pojedje. Abychom nečekali zbytečně dlouho, svezli jsme se „starou tramvají“ na Náměstí republiky. V podchodu jsme si koupili kofolu a na nástupišti očekávali příjezd linky č. 4. Netrvalo dlouho a už jsme zahlédli zářící bleděmodrou tramvaj a Tonda se začal radovat. Vesele třepetal rukama a volal: „Už jede, nová!“ Pohodlně jsme nastoupili do nízkopodlažního spoje a sotva jsme se usadili, přišly za námi slečny s letákem a malou čokoládkou s nápisem STADLER, aby nás v nové tramvaji přivítaly. Příjemný chládek a novotou vonící interiér nás provázel až do Poruby na zastávku Zahrádky, kde jsme vystoupili a vydali se zpět zase jinou tramvají. Tondovo přání cestovat je známé a zcela jistě se podaří splnit je zase zanedlouho, až začne kamarádka dojíždět do školy v Porubě. To jí někdy Tonda bude moci doprovázet.

Text a foto: **DAGMAR DROBÍKOVÁ**
Domov Barevný svět

Loučení s létem

Přívětivé počasí posledního srpnového dne rámovalo loučení s prázdninami klientů Centra pracovní činnosti na zahradě Domova Barevný svět. Na grilu se opékaly párečky a pro klienty, kteří se do sociálně-terapeutických dílen Centra pracovní činnosti sjíždějí téměř ze všech zařízení Čtyřlístku, to bylo příjemné zpestření končícího týdne.

Nejdřív však museli všichni přiložit ruku k dílu, aby připravili vše potřebné pro společné posezení na zahradě i na gril. Pak už si ale mohli vychutnat nejen výborně ugrilované párečky, ale i společně trávené chvíle. Každý, kdo se této malé dopolední party mohl zúčastnit, si to opravdu užíval a všem bylo spolu dobře. Prázdniny sice skončily, ale něco pěkného opět začalo...

Text a foto: (rw)

Byli jsme na Festivalu dřeva

V sobotu 8. září sice dopoledne pořádně pršelo, ale ani špatné počasí nás nemohlo odradit od účasti na letošním XIV. ročníku Festivalu dřeva, který se tradičně konal na Slezskoostravském hradě. Jeho pořadatelem byla opavská společnost BUVI Promotion s podporou Lesů České republiky a Moravskoslezského kraje.

Smyslem Festivalu dřeva je podpora životního prostředí, seznamování veřejnosti s přírodou a přírodními materiály a jejich významem v životě člověka. Je určen široké veřejnosti, zejména však rodičům a jejich dětem, které si v rámci festivalového programu mohou ověřovat své znalosti a navíc se tady mohou dovědět spoustu zajímavých informací o významu dřeva a jeho využití. Této události se již několik let pravidelně účastní také naše sociálně-terapeutické dílny Centra pracovní činnosti, které na festivalu nejen předvádějí ukázky práce s dřevem, ale prodávají návštěvníkům některé své rukodělné výrobky.

Naši klienti za velkého zájmu návštěvníků festivalu předváděli i tentokrát ukázky jednotlivých činností Centra pracovní činnosti, jako například pletení papírových košíků nebo tkání textilií na rámu. Lidé, kteří se na náš stánek přišli podívat, byli opravdu potěšeni šířkou a pestrostí našich výrobků, které si mohli koupit. I když ráno vypadalo pochmurně, odpoledne nám krásně hřálo sluníčko a všichni jsme měli dobrou náladu nejen kvůli počasí, ale i proto, že se naše prezentace na Festivalu dřeva opět setkala s úspěchem a zájmem návštěvníků.

Zaměstnanci a klienti Centra pracovní činnosti

Wellness na Ostravici

Každý člověk je rád, když po práci může relaxovat, i když každý z nás relaxuje jinak. Někdo rád sportuje, někdo chodí zpívat, jiný pleje na zahrádce. Jisté je, že vyplnění volného času – tedy smysluplné vyplnění, je posláním naší práce, proto jsme vymýšleli na „chráněnce“ aktivitu, která by byla pro všechny! A protože jsme měly s kolegyní Janou zkušenost s relaxačním pobytem na Ostravici v hotelu Odra, bylo rozhodnuto!

chceme a kolik chceme? To byly časté otázky. Ale pozor na doporučení!

Ti, kteří se vůbec poprvé setkali s takovým servisem, se nejprve dívali, pak zkoušeli, ale poslední den už byli opravdu ostřílenými hosty a pohybovali se v hotelu s naprostou samozřejmostí. Ve středu dopoledne jsme absolvovali hydromasáže a parafínové zábaly, ale odpoledne jsme pojali turisticky s příjemným cílem a vydali se na Sepetnou. V hotelu Ondráš jsme pojedli výbornou gulášovku a pak jsme si zahráli bowling. V dobré náladě jsme sestupovali zpátky k hotelu Odra a cestou si ještě prohlédli překrásnou výstavu vyřezávaných soch v zahradě a kochali se lidským umem. Pospíchali jsme do hotelového bazénu, který je v hotelu libovolně přístupný ubytovaným

Při odpoledním káfičku na terase jsme s klienty probírali tento pobyt a postupně zjišťovali zájem u osazenstva naší 'chráněny'. Motivace byla jasná: pracuješ – vyděláváš – máš možnost si peníze užít! Zbývalo už jen informovat také opatrovníky a zajistit termín wellness pobytu.

Opatrovníci i vedení organizace byli celé akci nakloněni, a tak jsme začali s přípravami. Po zajištění termínu v období od 15. do 17. května a zakoupení jízdenek jsme mohli vyjet. Balení nám šlo rychle, klienti si sami podle seznamu nabalili tašky a batohy a hurá za nevšedními zážitky! Cesta proběhla i se dvěma přestupy hladce, a přestože mírně přšelo, nálada v týmu byla výborná. V Ostravici nás čekal výstup do kopce, ale vidina bazénu všechny táhla vpřed. Když jsme se ubytovali v cíli naší cesty, prohlédli jsme si celý komplex obou hotelových budov. Personál byl naprosto úžasný, komunikoval s námi při procedurách, v bazénu, v denním baru i v jídelně a vůbec nic nebyl problém zařídit. Večer jsme se přivítali na velkém pokoji chlapů a pak hurá do bazénu a na večeři. Ranní snídaně formou švédských stolů byla rovněž zážitkem: Tolik rozmanitého jídla? A můžeme si opravdu vzít všechno, co

hostům i příchozím zvenčí. Zase výborná večeře a pivečko v denním baru u hokeje. Ráno už ale balení, snídaně a pak honem na vlak. Počasí nám příliš nepřálo ani cestou domů, ale přesto jsme dorazili do Třebovic plni zážitků a ještě včas na teplý oběd, který navařila kolegyně Vladka.

Do tohoto společného „dobrodružství“ jsme šli bez předchozích zkušeností, ale obavy z toho, že to nezvládneme my anebo naši

klienti, jsme neměly. Každá zkušenost posiluje a my jsme si to všichni ještě náramně užili!!! Doporučujeme spolupracovníkům i klientům jiných zařízení!

Text: **HANA ZÁBRANOVÁ**
Foto: **JANA NIEMCZYKOVÁ**
Chráněné bydlení Třebovice

I VLAKEM TO JDE!

V polovině června se čtyři imobilní klienti z třetího patra Domova Barevný svět rozhodli uskutečnit společný výlet vlakem do Olomouce za pomoci svých doprovodů. Chtěli jsme tak navázat spolupráci s Českými drahami a otestovat jejich služby, možnosti a vstřícnost vůči lidem s handicapem.

Hned na nádraží se nás ujala zaměstnankyně Českých drah, která nám vysvětlila celý průběh jízdy a ukázala cestu

k vlaku. Překvapilo nás vstřícné chování zaměstnanců, kteří klienty za pomoci mechanické plošiny dostali bezpečně do vlaku. Klienti po celou dobu jízdy seděli ve vozíčcích a také měli možnost vyzkoušet si sezení na sedadlech. Po příjezdu do Olomouce už na nás opět čekali zaměstnanci Českých drah s plošinou a úsměvem na tváři.

Ve městě jsme využili místní městskou hromadnou dopravu, která nás zavezla do centra Olomouce, kde jsme otěstovali služby jedné z restaurací a pochutnali si na výborném obědě. Navštívili jsme také vyhlášený obchodní dům Šantovka a viděli spoustu místních památek. Po celý den vládlo příjemné počasí, čas nám rychle uběhl a tak nakonec nezbývalo, než se vydat na olomoucké nádraží a odtud vlakem zpátky do Ostravy. Cestu domů jsme si ještě zpříjemnili krásnou procházkou do Čtyřlístku. Klienti byli po celý den v dobré náladě a z cesty se vrátili příjemně unaveni.

Rádi bychom poděkovali za výbornou spolupráci kolektivu Českých drah a jmenovitě panu Ing. Kamilovi Durczokovi.

Text a foto: **IVA LEDNICKÁ** a **ADÉLA DURCZOK**

Za obojživelníky na Hukvaldy

„Komu se na zahrádce usadily žáby, může si gratulovat. Denně totiž spořádají velké množství záškodníků. Navíc mají výbornou paměť, která jim dovoluje vracet se na místo, kde se narodily,“ prozradila nám paní Alena Pončová, která nás provedla 11. července záchrannou stanicí obojživelníků v lomu na Hukvaldech.

Když jsme byli před rokem na besedě v pobočce Knihovny města Ostravy na Fifejdách věnované stoletému výročí vynálezu fotoaparátu ani jsme netušili, že paní Alena, která léta fotografuje přírodu, již také mnoho let spolu se svou rodinou a přáteli zachraňuje obojživelníky v našem kraji.

Tohle léto je zřejmě nejchudší na srážky za několik desetiletí a nám právě toho červencového dne lilo jako z konve. Všichni z třebovické chráněnky byli vyprávěním paní Aleny Pončové nadšení. Třeba tím, jak se žáby a hlavně mloci rodí, jak je značkují anebo jak jsou rozpoznatelní při zvětšení barevných znaků. A jak zbarveným bříškem jeden druh žab dává na vědomí ostatním druhům v přírodě, aby se měly na pozor. Žába s oranžovým bříškem je totiž jedovatá.

Paní Alena měla pro nás připraveno hned několik zábavných soutěží a kvízů (na snímku nahoře). Připravila pro nás i veselé žabí rekvizity a hezké dárkové předměty. Během dopoledne jsme se doslova naladili na stejnou vlnu a tak není divu, že jsme šli společně i na oběd do hospůdky nedaleko Janáčkova rodného domu v bývalé staré škole a pak si samozřejmě vyšlápli na zříceninu hradu Hukvaldy.

Díky skvělé průvodkyni jsme docela zapomněli na to, že nám počasí na výletě nepřeje. Určitě se budeme těšit, že společně zase něco podnikneme a dozvíme se o přírodě ještě víc. Paní Alena nám totiž prozradila i to, že do míst, která jsme s naší chráněnkou navštívili, se rády vracejí i sovy...

VÝLET DO ŠTRAMBERKA

Hurá! Konečně jsme všichni z chráněného bydlení v Martinově vyrazili 9. července na výlet do Štramberka. Všichni jsme se moc těšili. Vyšlápli jsme si po sluneční stezce na rozhlednu Bílá hora. Z rozhledny byl nádherný výhled. Chvilí jsme si oddechli a pokračovali na štramberskou Trúbu. Podívali jsme se z rozhledny po okolí, koupili si štramberské uši a honem přes náměstí na dobrý oběd, abychom ještě stihli dojít do jeskyně Šipka a dřevařského muzea, kde jsme viděli, jak se dělá socha ze dřeva. Výlet jsme si všichni hodně užili a už plánujeme další.

Text a foto: **LUDMILA KARDAŠOVÁ**

Text: **VLADIMÍRA DOHNALOVÁ**
Foto: **JANA NIEMCZYKOVÁ**
Chráněné bydlení Třebovice

LETNÍ STANOVÁNÍ

Tohle naše malé letní dobrodružství začalo de facto už v pondělí 30. července velkým nakupováním potravin, které pokračovalo ještě v úterý. Ve středu už jsme byli konečně připraveni. V osm ráno doprovody klientů postupně přemísťovaly na vrátnici všechny potřebné věci k několikadennímu táboření pod širým nebem: deky, karimatky, spacáky, sportovní potřeby, aktivizační potřeby a samozřejmě i nakoupené jídlo. Vyzvedly jsme lékárníčku, překladové zprávy, lékovky a průkazky klientů u zaměstnance zdravotního úseku. Po naložení všech zavazadel se ještě musela udělat nezbytná kontrola, zda všichni naši táborníci mají s sebou i průkazy ZTP či ZTP/P a pak jsme vyrazili směr Domov Jandova, kde už na nás čekali další natěšení kamarádi, Honzík a Dominik.

Cesta do našeho cíle – na chalupu ve vesničce Opavice na Krnovsku, proběhla bez problémů a zdržení. Nemálo času však zabralo na místě přenášení cestovních tašek, košů s proviantem a dalších věcí, než bylo konečně možné 'zabydlet' kluky ve stanu, který byl postaven již před naším příjezdem. Zatímco Míša si připravovala spaní v pokoji rekreační chalupy, pracovnice z doprovodu vybalovaly jídlo a připravovaly oběd. Všichni se činili a tak jsme už brzy po dvanácté mohli poobědovat. Pošmákli jsme si na výtečném kuřecím vývaru a opečené sekané s chlebem.

Protože nám počasí přálo až moc a bylo velké horko, přípravu „buřt guláše“ jsme operativně přesunuli až na podvečer a šli se

raději svažit a zaplavat si v bazénu. Po svačině nastala ta správná chvíle na přípravu bramborového guláše. Zapojili se všichni podle svých schopností a dovedností: někdo škrábal brambory, někdo čistil cibuli, další krájeli vše potřebné. Jiní se podíleli na přípravě pomocnými pracemi. Bylo toho dost, takže jsme měli všichni o zábavu postaráno. Někdy mezi tím se stačilo umýt i nádobí a tak jsme si večer mohli spokojeně opéct párky a věnovat se zábavě. Poslouchali jsme cédéčka, bubeníci nám k tomu bubnovali a ostatní je mohli doprovázet na ozvučná dřívka či tamburíny. Vládla při tom dobrá nálada a za zpěvu a hraní se pomalu přiblížil večer.

taky to bylo znát na prázdných talířích. Nabídky odpočinku po obědě ale nikdo nevyužil. Raději jsme si našli další aktivity – hry jako pexeso, karty, opět vodní radovánky v bazénu a později odpoledne si šli naši sportovně zapálení účastníci akce zahrát fotbal pod stromy do parku. K večeru jsme si zopakovali hudební workshop – rádio, bubny, doprovodné hudební nástroje, ruce i nohy a bylo zase veselo. Vyšla dokonce i chvilka na televizi, i když zájem byl hlavně o sportovní zpravodajství.

Kolem šesté ráno se opět začaly hemžit kolem stanu první ranní rozespalé postavy. Nastal poslední den našeho výletu a nás čekalo hodně práce nejen s vařením, ale i s balením zavazadel a tábornických potřeb. Každý přiložil ruku k dílu a tak jsme už v poledne měli velký kus práce hotový. Aktivitu si mohl každý zvolit sám, ale stejně u většiny zvítězilo koupání v bazénu. Pracovnice tak střídaly role kuchařek s rolí plavčíka. Velkou radost nám udělala i další návštěva – přijel za námi na motorce náš kolega a kamarád Ivan. Všichni se mu nadšeně svěřovali se zážitky uplynulých dvou dnů a najednou bylo poledne a čas na přípravu na odjezd.

Měli jsme za sebou příjemný zážitkový pobyt uprostřed léta a na dlouho zase budeme mít na co vzpomínat a těšit se na další, třeba opět za rok!

Klobásky se zatím krásně ugrilovaly a večeře byla hotová. Většinou se nechtělo jít brzy spát a tak jsme si povídali dlouho do večera.

I když večerka byla tentokrát později, než je doma zvykem, ranní budíček nastal už od šesté hodiny. Protože počasí slibovalo další tropický den, plánovanou návštěvu na chatě u naší kolegyně Bohdany jsme přesunuli na dopolední hodiny, kdy ještě sluníčko tolik nepálilo. Po snídani jsme si nabalili svačiny a pití a vyrazili. Procházka stála za to, byli jsme všude přivítáni a čekalo na nás osvěžující pohoštění. Rádi jsme naši kamarádku a jejího manžela viděli a návštěva byla velmi příjemná. Při zpáteční cestě kolem rybníka Celňáku jsme mohli vidět několik druhů vodního ptactva, cestou lesem zase různé druhy listnatých a jehličnatých stromů. Někteří je většinou poznali a také správně pojmenovali. Na výletě nám docela vyhládlo a

Zaznamenaly: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**
a **LENKA BECKOVÁ**

Domov Barevný svět
Foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**
a **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Opravdový tábor

Trochu jsme se obávali, jak to Míša Horáková v týdenním táboře zvládne, když jí lépe vyhovoval ten příměstský. Ale zkusili jsme podat přihlášku a vyšlo to. Tábor v Dívčím hradu pořádal ostravský klub Stonožka pod názvem „Letní pobyt Dívčí hrad“ v posledním srpnovém týdnu. Míša byla hned po příjezdu nadmíru spokojená, Nadšeně hovořila o kamarádech, kteří tam byli s ní. Byli nejen ze Čtyřlístku, ale i ze školy. Hodně srovnávala vybavení stanu a toho, co zná. Divila se, že nemusela spát v pyžamu, ani chodit brzy do postele. Dodnes už se raduje ze vzpomínek, které si vybavuje. S velkou pomocí kamarádky Sabiny vytvořily kolektiv lidiček, kteří mě znají, a společně mi napsali dopis. Když jsem Míšu z tábora vyzvedávala, předali mi jej. Krásné hodnocení pro mne po jedenadvaceti letech práce ve Čtyřlístku. Přeji všem zaměstnancům něco podobného zažít. Opravdu.

DAGMAR DROBÍKOVÁ

Domov Barevný svět

AHOJ DAŠI MÁME VÁS RÁDÍ LÍBI SE MI NA TÁBOŘE
MÁME TU ZVÍRÁTEK, MÁM TU HODNĚ KAMARÁDU,
JE TU I SABINKA SOKOLOVSKÁ, I MÍŠA KOVALÍKOVÁ,
JE TU I BAZÉN / SPÍME VE ŠTÁNECH,
POČASÍ JE TUNIRKV ŠÍMICKÁ, MÁME HEZKÉ
MÁME VÁS VŠICHMI RÁDÍ, TAKY JSEM NUTNĚ
MÍŠA LÍBI

PRÁZDNINY NA JANDOVÉ

**aneb My se
nudit
neumíme**

Na konci června jsme dostali vysvědčení. Paní učitelky si zajisté oddychly, že je školní rok u konce. A pro nás začaly prázdniny. Konečně! Začátek letních prázdnin jsme zahájili výletem do lázeňského města Luhačovice, kam jsme vyrazili naším autobusem, aby nás mohlo jet co nejvíc. Prošli jsme si lázeňskou kolonádu, samozřejmě ochutnali lázeňské oplatky, dali si dobrý oběd a jedeme dál!

O pár dnů později jsme uspořádali grilovačku na naší krásné zahradě, která je od letošního léta díky obchodnímu domu IKEA Ostrava vybavena také velkým pohodlným altánem. Grilování bylo spojeno i s loučením s naším kamarádem Tomáškem, který s námi několik let bydlel. Teď si ho vybrala pěstounská rodina a Tom bude vyrůstat u ní. Po Tomáškově se nám bude stýskat, ale zároveň mu všichni přejeme, ať je v nové rodině šťastný. Napeklo se plno buchet, opekli jsme si párky. Tomovi jsme na památku

věnovali plyšovou hračku a také album s fotografiemi nás všech, aby mu zůstala vzpomínka na pobyt v domově.

Pak už následoval další výlet, tentokrát do Kroměříže s prohlídkou podzámecké zahrady, která patří k nejkrásnějším v České republice. Zajeli jsme si také do lázní v Klimkovicích a po procházce lesoparkem a prohlídce kolonády jsme si tady dopřáli i sladkou zmrzlinu... Byli jsme také na výletě v zoo Lešná, ale tentokrát nám počasí vůbec nepřálo. Lilo jako z konve, ale nejsme z cukru, tak jsme oblékli pláštěnky a hurá za zvířátka... Nejvíce se nám líbilo u rejnoků, které jsme si mohli dokonce i pohladit. Posilnili jsme se v místní restauraci, a jak už to bývá, výlet utekl jako voda. Plni krásných zážitků se vracíme domů. Pokud se zrovna nejelo na celodenní výlet našim modrým autobusem, řádili jsme na zahradě, čachtali se v bazénu, oběd i večeře se samozřejmě

podávaly venku v altánku. Udělali jsme si také výlet trolejbusem do blízké Ostravské zoo, kde mají spoustu nových přírůstků do zvířecí rodinky. A protože je letošní léto opravdu žhavé, náš všemi oblíbený vychovatel Martin vzal nás, velké kluky také na bazén Sarezy v Ostravě - Porubě, kde jsme se parádně zchladili a zdokonalili v plavání. Tuto aktivitu provozujeme i v bazénech aquaparku v Bohumíně, kam pravidelně jezdíme po celé léto.

Cílem našeho dalšího výletu byl Přerovský park Michalov a jeho přilehlé laguny, kde jsme

se opět mohli osvěžit v přírodním jezírku a pochutnat si v místním bufetu na různých dobrotách. A že nám chutná skoro všechno, mlsáme opravdu rádi.

Když se přiblížil konec prázdnin, vypravili jsme se na Skalku, do sportovního areálu ve Vřesině u Poruby. Tamní majitelé nás přivítali doslova jako V.I.P. hosty a vstup na všechny atrakce jsme měli zdarma. Bylo to skvělé a děkujeme! A protože nám ještě zbylo elánu a energie na rozdávání,

rozloučili jsme se s létem a prázdninami posledním grilováním a závěrečnou diskotékou. Už teď se ale móóóo těšíme na další! Ahoj za rok!

Text a foto: **MICHAELA SMĚJOVÁ**
Domov Jandova

Třebovičtí objevovali krásy kroměřížských zahrad

Na 14. srpna jsme si naplánovali celodenní výlet. Volba padla na „Hanácké Athény“, jak bývá nazýváno město Kroměříž, významné nejen bohatou historií, ale též nádhernými zahradami, které v letních slunečných dnech poskytují vedle poznání také odpočinek a zábavu.

Po celou naši pouť zámeckým komplexem nás provázel lehký vánek, který spolu s poledním občerstvením v zahradní restauraci dotvářel příjemnou kulisu celé prohlídky. Tu jsme zahájili v Květné zahradě, nejcennější městské památce. Tvzení, že nemá ve světě srovnání, jsme si mohli ověřit doslova na každém kroku. Obdivovali jsme nejen architektonicky dokonalé záhony nádherných rostlin, ale i historické skleníky nebo labyrinty zelených stěn lemujících dlouhou kolonádu s květinovou a sochařskou výzdobou. Zaujala nás i nevšední vyhlídka, odkud bylo možné rozhlédnout se po celé

zahradě. Příjemným zpestřením a osvěžením pak bylo zastavení u vodotrysků a vodních nádrží. Zahrady jsou protkané sítí vodních kanálů a bohaté na různé vodní živočichy, jako jsou např. želvy nebo různě zbarvené rybičky. Prohlídku zahrady jsme zakončili krátkým nahlédnutím do kabinetu Holandské zahrady.

Po chutném obědě jsme ještě krátce pobýli v Podzámecké zahradě, kde se z atrakcí nabízela ještě projížďka vláčkem nebo prohlídka zoologického koutku. Čas však byl neúprosný, a tak si snad další lákadla Kroměříže ponecháme na některé z příštích toulek za poznáním.

Zaznamenala: **BRONISLAVA HONYSZOVÁ**
Domov Třebovice

Poznáváme přírodu

na hlučínském ranči

Ke zpestření každodenního života našich klientů zařazujeme občasné výlety za poznáním. Koncem letošního srpna se cílem dopoledního výletu stal nedaleký Hlučín se svým vyhlášeným terapeutickým rančem, skýtajícím dost příležitostí k pozorování života zvířat v přírodě i jejich soužití s člověkem.

Ještě před otevřením prohlídky ranče jsme se krátce občerstvili v místní kavárničce s venkovní zahrádkou. Poté už naše kroky vedly do areálu ranče, kde nás zaujala minizoo se zvířaty, s nimiž se lze běžně setkat na venkovském dvorku. Vedle pozorování koz, králíků, drůbeže a jiného drobného zvířectva, bylo možné pohladit si třeba i koníka nebo lamu.

Návštěvu ranče jsme zakončili v relaxační zahradě, která znázorňuje život v jednotlivých světadílech. Na její ploše je formou dekorací a zvířecích atrap zobrazeno například stanové obydlí amerických indiánů nebo egyptská pyramida. Asijský prostor tu představuje japonské jezírko s mostkem a k vidění je i evropská vesnička s typicky českou návsi s kapličkou a posezením pod lipou...

Text: **BRONISLAVA HONYSZOVÁ**

JAK JSME FOTOGRAFOVALI PRO RADOST

Když letos vypsal zapsaný spolek Fotografiemi pro radost v rámci projektu Pomáháme fotografiemi letní fotografické workshopy pro kamarády s mentálním postižením, mohli si někteří myslet, že je to tak trochu bláznivý nápad. Je mezi nimi sice mnoho těch, kteří již dlouho fotografují pro vlastní potěšení a s fotografickým přístrojem už mají osobní zkušenost, mnozí však fotoaparát ještě nadrželi v ruce. Nápad se přesto setkal s obrovským nadšením a zájmem napříč republikou a počet původně plánovaných fotografických workshopů nakonec ani náporu zájemců nestačil...

● poslední červencové neděli (29. 7.) uprostřed prázdnin, se tak v rámci projektu Fotografiemi pro radost uskutečnil jeden z prvních letošních fotografických workshopů u nás

ve Čtyřlístku na zahradě Domova Barevný svět. Jeho přímými účastníky byli vedle zkušených profesionálů – Jarmily Štukové a Václava Šilhy, držitelů prestižních ocenění Czech Press Photo – především naši klienti z Domova Barevný svět, Podporovaného samostatného bydlení i z chráněných bydlení, kteří o účast projevíli zájem a kamarádi z ostravské mateřské školy Paprsek a z neziskové organizace Naděje pro všechny.

Naše krásná a rozlehlá zahrada se přímo hemžila náruživými fotografy. Pro ty, kteří vlastní fotoaparát neměli, přivezli organizátoři workshopu jednorázové fotoaparáty, aby svou šanci mohl dostat opravdu každý. Nikdo samozřejmě předem netušil, že se na zahradě stanou objektem fotografického zájmu nejen lidé, ale i příroda a tolik různých zvířátek, která se tentokrát na zahradě DBS sešla. Maruška s Františkem z Podporovaného samostatného bydlení přivedli svého čtyřnohého kamaráda Fida, k němuž se přidali další pejsci naší kolegyně Vladky a kamarádů ze spolku Naděje pro všechny. Mezi nečekanými domácími mazlíčky však byla i mladá koza, maličká želva a také jedno morčátko.

I když mnozí z účastníků workshopu měli fotoaparát v ruce poprvé, pod vedením Václava Šilhy, jenž neúnavně radil, inspiroval a dokonce se sám snažil suplovat běžícího psa, nebyla o zábavu nouze. Všem se nakonec fotografické dopoledne moc líbilo a mnozí se naučili, čeho si při práci s fotoaparátem všimát nejvíc a jak pořídit ty nejlepší obrázky.

Každý, kdo si tuto příležitost nenechal ujít, je zvědavý, jak se našim fotoreportérům dařilo, a které z jejich snímků postoupí do letošního ročníku soutěže Pomáháme fotografiemi. Vernisáž výstavy nejlepších vybraných fotografií se uskuteční letos na podzim v Praze. Však o tom určitě přineseme zprávu v příštím vydání našeho časopisu.

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**
Foto: **JARMILA ŠTUKOVÁ** a autorka

Srbský folklor ve Čtyřlístku

Patří k pěkným tradicím u nás ve Čtyřlístku, že se každoročně již několik let setkáváme v prostorách naší organizace s hosty festivalu městských folklorních souborů **Folklor bez hranic**. Nejinak tomu bylo i letos. V rámci letošního XXI. ročníku festivalu, který se uskutečnil ve dnech od 13. do 17. srpna v Ostravě, zavítal tentokrát mezi naše klienty **Akademický folklorní soubor Svetozara Markoviće ze srbského Kragujevace**. Zaplněná tělocvična Domova Barevný svět, do níž se sjeli klienti z většiny zařízení Čtyřlístku, odměnila v pátek 17. srpna bouřlivým potleskem hudební i taneční výkony

účinkujících hostů.

Více než třicetiletý soubor mladých lidí představil ve Čtyřlístku část ze svého bohatého repertoáru, zahrnujícího široké spektrum

lidových písní a tanců ze všech oblastí Srbska. Balkánské rytmy i taneční vystoupení zaujaly naše diváky v zaplněné tělocvičně Domova Barevný svět, kde každoročně hostují soubory, účastníci se jednotlivých ročníků **Folkloru bez hranic**. Srbský folklor jsme však u nás měli možnost přivítat poprvé, ale rozhodně nikdo nebyl zklamán.

Naše nadšené publikum odměňovalo své hosty bouřlivými ovacemi a členové souboru Svetozara

Markoviče pod uměleckým vedením paní Jeleny Krstić naopak odjížděli ze Čtyřlístku dojatí vřelou atmosférou a zároveň naplnění silnými emocemi. V každém případě budeme dlouho a rádi vzpomínat na jejich krásné

vystoupení a těšit se na to, jaká překvapení nám přinese příští ročník festivalu Folklor bez hranic.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

‘Momentální’ odpoledne ve Faunaparku

Na pozvání frýdecko-místeckého spolku Faunapark vystoupila naše skupina Rytmy 11. srpna se svým hudebním programem v jejich Faunaparku. Ve stylové budově s výbornou akustikou jsme se divákům nejprve představili hrou na netradiční nástroje – africké bubny, šamanské bubny a doprovodné nástroje.

Od prvních taktů se přidalo obecenstvo do rytmu svým potleskem. S doprovodem reprodukováné hudby různých žánrů jsme přilákali další a další posluchače. K našemu vystoupení patřil rovněž sólový tanec Lenky Biháriové. Zájemci z řad diváků měli možnost být součástí naší hudební skupiny a vyzkoušet si hru na vybraný nástroj. Náš hudební příspěvek měl až nečekaný ohlas, a to naše členy doslova nabíjí pro další práci v souboru.

Text: **LIBUŠE GAJDOVÁ**
Foto: **ALENA ŠTABLOVÁ**

...A ještě jeden zážitek z Faunaparku

V sobotu 11. srpna jsme se vydali se skupinkou čtyř uživatelů z Domova Barevný svět do Frýdku-Místku na návštěvu zdejšího Faunaparku, který sídlí v ulici Na Příkopě na místě někdejšího odpočinkového parčíku rodiny Landsbergerů a později frýdecko-místecké zoologické zahrady. Právě na tento den sem byli pozváni naši kamarádi ze skupiny Rytmy, aby v parku veřejně vystoupili, a tak jsme jeli podpořit nejen členy skupiny, ale i naši kamarádku Míšu Horákovou z domácnosti 1B, která s Rytmy také hraje.

Faunaparku doporučili skupinu Rytmy přátelé z Mental Café a jejich vystoupení se v srpnu uskutečnilo jako součást letních aktivit zapsaného spolku Faunapark Frýdek-Místek. Ten se zde snaží vytvářet příjemné a inspirativní místo pro aktivní odpočinek, vzdělávání, společenský a osobní rozvoj místních obyvatel, turistů a návštěvníků Frýdku-Místku. Nezisková organizace Faunapark Frýdek-Místek chce ve spolupráci s občany a dobrovolníky vybudovat a provozovat malý flora a fauna park jako komunitní a rodinné centrum. Dozvěděli jsme se také, že zdejší Faunapark se bude brzy obnovovat a zaměří se hlavně na ekologii a přírodu. Nadšenci ze spolku zde chtějí vybudovat klidovou zónu a zákoutí s lavičkami, přírodní dětské hřiště, naučnou stezku, kavárnu a dokonce i minihzoo s domácími zvířaty nenáročnými na chov.

Vystoupení naší skupiny Rytmy, která účinkovala v neobvyklém prostředí zdejší stodoly, bylo dynamické a nejen nám, ale i všem dalším posluchačům se moc líbilo. Koncert Rytmy byl součástí letošního letního programu pro veřejnost, pořádaného spolkem Faunapark. Však také organizátoři slíbili, že v létě příštího roku určitě pozvou Rytmy znovu.

Závěr našeho výletu jsme si zpříjemnili posezením v cukrárně a pak už nezbývalo, než sednout na vlak a vrátit se domů. Na výletě se nám moc líbilo a už se těšíme na další.

Text: **ANTONIE ŠIROCHMANOVÁ**
Domov Barevný svět
Foto: **ALENA ŠTABLOVÁ**

V OLOMOUCI NAD OBLAKY

aneb Každý může být hvězdou

Naše skupina Rytmy se přihlásila do soutěže multizánrového festivalu Nad oblaky aneb Každý může být hvězdou, který se uskutečnil 7. září v Olomouci v budově Reduty - Moravské filharmonie. Festival se konal již podeváté pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje, asociace krajů ČR, hejtmána Pardubického kraje a primátora města Olomouce.

Do této soutěže jsme si připravili bubnování ve spojení s romským tancem v podání členky našeho souboru Lenky Biháriové. Před samotným vystoupením za velmi krásného a slunečného počasí jsme si jako pokaždé, když navštívíme hostitelské město, prohlédli místní pamětihodnosti a zajímavosti. Mezi prvními byl samozřejmě zdejší orloj, který je součástí olomoucké radnice a dominuje Hornímu náměstí. Současnou mozaikovou podobu mu vtiskl malíř Karel Svoboda. Kromě otáčivých dřevěných figur lidí různých profesí se uprostřed orloje nachází i mosazný kohout, oznamující svým kokrháním každou celou hodinu. Nám se podařilo být u orloje v pravé poledne.

Zastavili jsme se také u modelu centra města stojícího na dlažbě a obdivovali zdejší kašny – ty barokní i novodobou Arionovu kašnu olomouckého rodáka, sochaře Žijícího ve Francii – Ivana Theimera. Pak už ale nastal čas připravit se na festivalové vystoupení naší skupiny Rytmy. Před příchodem na jeviště nás ještě oslovila moderátorka, zda bychom dali příležitost zahrát si na djembe

Filipu Kornovi, synovi populární dvojice Kateřiny Kornové a Jiřího Korna, který je spolu se svou maminkou pravidelným hostem festivalu. Samozřejmě, že jsme jeho přání rádi vyhověli a celou skladbu hrál Filip s námi. Byl velmi nadšen společně s maminkou, jež patří k mnohaletým patronkám festivalu Nad oblaky.

Pak už jsme jen netrpělivě očekávali výsledek finálového koncertu, zda si nějakou cenu odnese. A stalo se! Všichni naši

bubeníci běželi na pódium, kde z rukou paní Kateřiny Kornové převzali cenu za umělecký dojem. Odjížděli jsme velmi spokojeni a šťastní. Přáli bychom každému, aby si zažil onu atmosféru radosti z úspěchu v takové konkurenci přihlášených soutěžících.

Touto cestou chceme zároveň poděkovat naší kolegyni, paní Zdence Rebilasové, za vyhotovení krásného kostýmu pro Lenku Biháriovou.

Text: **LIBUŠE GAJDOVÁ**
a **DAGMAR DROBÍKOVÁ**
Foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

RYTMY v Libochovicích

Také letos jsme obdrželi pozvání na festival Umíme se bavit do městečka Libochovic v severních Čechách. Po loňské zkušenosti jsme se tam moc těšili, protože místní taneční soubor Lucarino Dance a jeho členové jsou našimi kamarády, s nimiž se pravidelně potkáváme na různých festivalech v České republice. Byli také našimi hosty na loňském ročníku koncertu Všechny barvy duhy.

Festival v Libochovicích se odehrával 11. září od rána a tak jsme museli vyrazit na cestu již v pondělí. I když byl na silnicích hustý provoz a kolonám jsme se nevyhnuli, cesta nám nakonec docela utekla. V Libochovicích

na nás čekali naši hostitelé a zavedli nás k příjemnému, nově zrekonstruovanému penzionu Pamplona. Trošku s obavami nám však sdělili, že pro nás všechny je v penzionu málo místa, a tak se malá skupinka musela

zabydlet jinde. Nevadí. Další část naší výpravy, v čele s řidičem Ivanem, našla dočasné bydliště na zámku, který nás sice přivítal skromnějšími ubytovacími prostory, ale s o to větší příchutí romantiky. Vždyť kdo z nás si může dopřát ranní kávu na lavičce před zámkem mezi procházejícími se pávy? Zbytek pondělního odpoledne, či spíše podvečera, jsme využili k procházce zámeckým parkem, kde jsme při zapadajícím slunci mohli obdivovat krásy přírody vylepšené péčí člověka.

V úterý však už nastal čas ukázat divákům, co jsme si pro ně letos připravili. Dopoledne zaplnili sál kulturního domu U tří lip žáci místních škol. Bylo velmi příjemné vidět děti tleskat, plesat, tančit a všelijak se projevat v rytmu našich Rytmů... Prostě „uměly se bavit“. I naše tanečnice Lenka byla za svůj výkon odměněna dlouhotrvajícím potleskem. Naše vystoupení nenechalo v klidu ani herečku Ivanku Andřlovou, která je patronkou a zároveň moderátorkou festivalu. Po obědě jsme si

mohli na chvíli odpočinout, projít se po náměstí nebo jen tak sedět na sluníčku. Překvapivým a příjemným zážitkem byla návštěva místního Informačního centra (turistickou známku si někteří z nás prostě museli koupit!), kdy již po vstupu na nás zvolala paní za pultem: „*Vy jste byli skvělí! Odpoledne si vás jdu poslechnout ještě jednou!*“ Odpolední vystoupení jsme odehráli také k plné spokojenosti všech – účinkujících i diváků. Trošku neveselé bylo loučení s paní starostkou Libochovic, která se rozhodla v nastávajících volbách nekandidovat, čímž může být další ročník festivalu ohrožen. Po skončení si ještě mohli všichni zatančit na tradiční festivalové diskotéce a pak už jsme směřovali své kroky k pokojům

a začali balit.

Po vydatné snídani v Ristorante Pietro, kde jsme se stravovali po celou dobu festivalu, vyrazil náš autobus směrem k Ostravě. Tradici jsme neporušili ani při zastávce na oběd a opět jsme využili kulinařského umění kuchařů v Motorestu U Štiků ve Studené Loučce. Domů jsme dojeli unavení cestováním i horkem, ale spokojeni se svým výkonem a plni nových zážitků.

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Piknik na krnovském náměstí

Skupina RYTMY svým vystoupením 20. září 2018 obohatila program akce Slezské diakonie, která tak oslavila 20 let svého působení v Krnově. Krásné slunečné počasí akci přálo a my jsme měli příležitost sledovat nejen bohatý program, ale také si zkusit

Za splnění úkolu „slož si tričko s NOE“ jsme obdrželi kornout s popcornem a dále procházeli středem náměstí a sledovali společenské hry, které účastníci akce hráli na piknikových dekách. Prohlédli jsme si výrobky ve stáncích

Co nás letos

čeká

v „Barvách

duhy“?

Již v pondělí 22. října v 18.00 hodin bude hostit scéna Divadla Antonína Dvořáka již dvanáctý ročník koncertu Všechny barvy duhy, který tradičně pořádáme ve spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským v Ostravě – dlouholetým partnerem tohoto koncertního projektu. Vedle účinkujících tanečníků a muzikantů ze Čtyřlístku, posluchačů speciálních tříd Lidové konzervatoře a Múzické školy v Ostravě a tanečníků ze souboru Bílá holubice, se letos divákům představí také hudební skupina Mentallica ze spolku Naděje pro všechny, spoluúčinkují

některé zábavné disciplíny.

a se zaujetím sledovali Iva Batoušku, který je lektorem kurzů své „bubenické školy“ v Olomouci. Naše bubny i doprovodné nástroje dokázaly rytmickou hudbou diváky roztleskat. Když zazněla poslední skladba, při níž tančila Lenka Bihářiová v kostýmu z dílny naší švadlenky, paní Zdeňky Rebilasové, potlesk nebral konce. Ani se nám nechtělo odjíždět, protože jsme v tomto městě vystupovali poprvé a neměli jsme už čas si jej důkladněji prohlédnout. Třeba se sem ještě někdy vrátíme...

Text: **DAGMAR DROBÍKOVÁ**

Foto: **IVAN MARHULA**

Valíme se Slezskou

Název Valíme se Slezskou již několik let charakterizuje zajímavou komunitní aktivitu Slezské Ostravy a zároveň zážitkovou sportovní hru pro dvojice cyklistů, jejíž start a cíl byl 22. září 2018 před gymnáziem Hladnov. Naše skupina Rytmus tady vystoupila v rámci doprovodného programu v pravém poledni.

Sešli se zde diváci různých věkových skupin, od dětí z mateřské a základní školy, které také vystupovaly, až po jejich prarodiče. Naše vystoupení se tak líbilo, že jsme byli vyzváni k přídavku. Na pódiu, pod nímž jsme hráli, se připravovali i profesionální hudebníci, a tak nás velmi potěšilo, že si v přidané skladbě s námi zabubnovala nejen jedna z pořadatelek, paní Dobošová, ale také její kamarádka a bubeník z kapely! A což teprve naše Lenka. Ta zatancovala volný tanec na skladbu, kterou obvykle doprovází hrou na buben a sklídila velký aplaus i pochvalu od komentátora a pak i od vedoucí skupiny, naší Libušky.

Myslím si, že nikdo z nás nezklamal a že dokážeme operativně a citlivě zareagovat na jakékoliv prostředí, kde hrajeme. „*Tak zase příští rok na shledanou!*“, slyšeli jsme rádi od pořadatelů...

Text: **DAGMAR DROBÍKOVÁ**

baristé z pojízdné kavárny Mental Café spolu se souborem Family Gospel Ostrava a soubor Ostravská klika. Zahraničním hostem koncertu je letošní finalistka polské soutěže Zaczarowana Piosenka Aleksandra Nykiel a patronem účinkujících bude skupina Slza.

Koncert, v němž vedle profesionálních i neprofesionálních umělců účinkují lidé se zdravotním postižením v režii Ilji Racka, opět moderují naši oblíbení průvodci - herci Pavla Dostálová a Jiří Sedláček. Záštitu nad touto událostí převzali hejtman Moravskoslezského kraje Ivo Vondrák, náměstek primátora města Ostravy Michal Mariánek a prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb Jiří Horecký. Koncert se uskuteční díky finanční podpoře Moravskoslezského kraje a statutárního města Ostravy. Přijďte i vy podpořit účinkující svou přítomností!

(rw)

Čtyřlístek vystavuje

Na návštěvě v Galerii Ametyst...

Ve čtvrtek 2. srpna jsme společně s klienty kreativního ateliéru Centra pracovní činnosti a jeho pracovníci, navštívili Galerii Ametyst ve Fakultní nemocnici v Ostravě - Porubě, kde právě byla čerstvě nainstalovaná výstava výtvarných prací klientů Centra pracovní činnosti.

S klienty, kteří byli autory několika vystavených výtvarných děl, jsme se vypravili do galerie hned zrána městskou hromadnou dopravou. Výstavu jsme si pečlivě prohlédli a povídali si o tom, kdo jaký obraz vytvořil a jakou při tom použil výtvarnou techniku. Po prohlídce výstavy, jež zdobí vstupní část Fakultní nemocnice, jsme zavítali do zdejšího nemocničního bufetu, kde jsme si každý podle své chuti vybrali výborný moučník a osvěžili se v letním horku jemně perlivou vodou. Výstava

byla především barevná a naši klienti byli s její prohlídkou spokojeni přinejmenším stejně, jako pacienti, nemocniční personál anebo návštěvníci nemocnice, kteří tudy denně procházejí....

Text a foto: **MARTINA SKÝBOVÁ**
a **MARIE HERÁKOVÁ**

Barevný podzim v knihovně

Od 4. září do konce října byla v přívozké pobočce Knihovny města Ostravy k vidění komorní výstava výtvarných prací klientů Čtyřlístku – Centra pracovní činnosti. Přestože léto už nám pomalu dávalo sbohem a příroda se začíná halit do podzimních odstínů, pestré obrázky, jež vznikly v ateliérech centra, návštěvníkům knihovny ještě pár týdnů připomínaly barvy i vůně léta, jak je vnímají jejich tvůrci. Však také do této výstavní síně se Čtyřlístek pravidelně a rád vrací i prostřednictvím kreseb a maleb našich klientů.

Text a foto: (rw)

Čtyřlístek vystavoval v Senátu

Pod záštitou senátora Leopolda Sulovského byla v úterý 18. září zahájena výstava maleb a kreseb našich klientů v prostorách síně místopředsedů Senátu Parlamentu České republiky v Praze, která zde byla otevřena do 1. října letošního roku. Výstavu tvořila kolekce dvanácti obrazů, jež vytvořili naši malíři a kreslíři z řad klientů v kreativních ateliérech Centra pracovní činnosti.

Do výstavních prostor Senátu se tak svými výtvarnými pracemi vracíme již potřetí během několika uplynulých let. Poprvé se zde uskutečnila naše výstava v roce 2005 pod záštitou senátora Milana Balabána a její vernisáže se zúčastnila mj. i paní senátorka Daniela Filipiová a další hosté. V roce 2008 jsme zde vystavovali pod patronací senátorky Liany Janáčkové. Stejně jako v předcházejících letech i tentokrát se dostalo našim organizátorům výstavy milého přijetí ze strany pracovníků Senátu s možností prohlídky historických prostor budovy, kam mohou běžní návštěvníci nahlédnout jen výjimečně. Je samozřejmě skvělé, že i prostřednictvím výstav výtvarných prací lidí se zdravotním postižením se mohou jak senátoři, tak pracovníci úřadu seznamovat se světem fantazie hendikepovaných klientů naší organizace. A věřme, že ani tentokrát to není poslední setkání...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Sport

NEZAPOMENUTELNÝ ZÁŽITEK

Mezinárodní atletický šampionát v Ostravě

Když jsme začátkem léta viděli reklamu na Kontinentální pohár v lehké atletice, řekli jsme si, že bychom si tuto vrcholnou světovou atletickou akci roku neměli nechat ujít. Koupili jsme si vstupenky na sobotu 8. září, nedělní klání bylo už dávno dopředu vyprodáno. Celkem dvacet pět tisíc diváků za oba dny! Vlastně úplně poprvé jsme navštívili teprve před pár lety dobudovaný Městský stadion, hostící každoročně lehkootletický mítink Zlatá tretra, jehož se už několikrát zúčastnila i hvězda amerického výběru - Christian Taylor.

Kontinentální pohár je týmová soutěž, v níž závodí Evropa, Afrika, Amerika a Asie - Pacifik. Dvě atletky a dva atleti reprezentují v každé disciplíně svůj kontinent a získávají body pro celkové kombinované pořadí, které určuje vítěze. Své sportovní týmy vybírali kapitáni Colin Jackson (Evropa), Mike Powell (Amerika), Jana Pittmanová (Asie - Pacifik), Nezha Bidouaneová (Afrika). Pořadí týmů se

určuje podle umístění obou závodníků zastupujících každé družstvo v jednotlivých disciplínách. Sjely s k nám opravdové atletické špičky, hned 27 mistrů světa! Nechyběli mezi nimi ani čeští reprezentanti a medailisté z různých mezinárodních setkání: oštěpaři Nikola Ogrodníková a Jakub Vadlejch, koulař Tomáš Staněk a mílačka Simona Vrzalová. Měli jsme toho opravdu hodně ke koukání.

Obdivovali jsme však i celé zázemí stadionu a zajištění akce a byli jsme pyšní na to, že Ostrava žije touto událostí. Jak jsme se dozvěděli, už od středy se tu instalovala technika, která zajišťovala měření a zpracování

výsledků. Již u vstupu jsme potkávali školáky v různobarevných dresech. Ti podporovali sportovce jednotlivých kontinentů. Horní části sektorů pro diváky pak byly v jedné z barev a ten náš byl „obléknut“ do žluté barvy, jež symbolizovala Afriku. Děti také symbolicky proběhly ovál a odměnou jim byl bouřlivý potlesk stadionu, kam se vejde až patnáct tisíc diváků. Později při rozběhu či odpočinku občas získaly autogramy šampionů.

Na zahájení kromě představitelů lehkooatletického výboru a světových představitelů nás potěšila známá hudební skupina Mandrage a ohňostroje u Brány borců, odkud vstupovali postupně atleti. My jsme pak mohli sledovat napřímo sprint na sto metrů, běh přes překážky, skok o tyči žen, kde vítězka pokořila čtrnáct let starý rekord, tj. 485 cm. Na obrazovkách jsme viděli skok do dálky, hod kladivem a koulí... Poblíž Brány borců jsme také viděli hlavní trofej pro vítěze, kterou tvořily křišťálové štafetové kolíky s originálními vzory, jež si odnesl každý člen vítězného týmu a barevný střed byl pro vítěznou federaci. První den soubojů byla favoritem Amerika a druhý den své vítězství potvrdila. Byl to pro nás – Pavla Halatu, Boženku Pěkníkovou a Dášu Kubišovou z chráněného bydlení v Třebovicích opravdu velký sportovní zážitek!

Text a foto: **VLADIMÍRA DOHNALOVÁ**
Chráněné bydlení Třebovice

Za Ivonkou Santariusovou

Po krátké těžké nemoci nás 18. září 2018 ve věku čtyřiceti sedmi let navždy opustila Ivonka Santariusová, naše klientka a kamarádka z Podporovaného samostatného bydlení, kde žila od března roku 1995. Ivonku dobře znali nejen její sousedé a přátelé z PSB, ale také klienti a zaměstnanci Domova Barevný svět, kde Ivonka pod vedením paní Dagmar Drobíkové řadu let

pracovala a ve společných prostorách pomáhala s péčí o pokojové rostliny, vyměňovala boxy s papírovými ručníky nebo vyšívala značky. Vždy se pečlivě starala o to, aby všechno bylo tak, jak má být. Její velkou láskou byly ruční práce, hlavně vyšívaní, nad nímž trávila hodně času a jako nadšená fanynka fotbalového klubu Baník také vyšla i jeho znak. Maminka jí kdysi dala dobrý vklad do života, a to nejen výborný smysl pro povinnost, ale naučila ji i dobře hospodařit a vařit. Z Ivonku se díky ní stala výborná kuchařka, která své přátele často překvapovala vybranými a někdy i velmi složitými pokrmy. Jak sama někdy přiznávala, jejími nejmilejšími společníky však byli její domácí mazlíčci: papoušci alexandři a andulky. Na Ivonku budeme dlouho a rádi vzpomínat.

Redakce

Vítáme mezi námi!

V období od července do konce září letošního roku nastoupilo do naší organizace pět nových zaměstnanců. Nově posílily řady pracovníků v sociálních službách paní **Bc. Petra Krečmerová** v Domově Barevný svět, paní **Tereza Dobrozemská** a paní **Soňa Piškytlová** v Domově Třebovice a paní **Katrin Adamczyková** v Domově na Liščině. Jako všeobecná sestra rozšířila kolektiv zaměstnanců Domova Jandova paní **Monika Skošínková**. Všem našim novým kolegyním přejeme na jejich pracovištích hodně úspěchů a spokojenosti.

OMLUVA

Omlouvám se našim věrným čtenářům za opožděné vydání tohoto čísla časopisu Zrcadlo. Děkuji za pochopení.

Bohdana Rywíková,
zodpovědná redaktorka

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. Vydavatel: Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. Adresa redakce: Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, prmanazer@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 3, ročník XI. Náklad: 42 kusů. Neprodejné. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Lucie Blahutová, Ing. Monika Šlahorková, Bc. Lukáš Křupala, Bc. Monika Mochová. Příští číslo vyjde v prosinci 2018. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele, pořizovat kopie časopisu nebo jej předávat jiným osobám.**

*Příjemné podzimní dny
svým čtenářům přeje
redakce časopisu
ZRCADLO*

Fotografie: ALENA ŠTABLOVÁ